

12. F. Deak. Tratat de drept civil. Contracte speciale. București, 1996.

13. D-G. Merticaru (Ionaș). Legatul și cauza de priciput în contextul uniformizării legislației europene. Rezumatul tezei de doctorat. București 2015.

14. G. Boroî, C.A. Angheliescu, Curs de drept civil. Partea generală, Ed. Hamangiu, București, 2011.

15. G. Boroî, L. Stănciulescu. Instituții de drept civil în reglementarea noului Cod civil. Ed. Hamangiu, București, 2012.

16. O. Ungureanu, C. Jugastru. Drept civil. Persoanele. București, 2003.

17. М.И. Брагинский, В.В. Витрянский. Договорное право. Книга вторая. Договоры о передаче имущества. Москва, 2000.

Informația despre autori:

Grigore ARDELEAN,
doctor în drept, lector universitar,
Academia „Ștefan cel Mare”

a MAI

Republica Moldova

e-mail: ardeleangrigore@mail.ru

tel. 069314635

Information about author:

Grigore ARDELEAN,
doctor of law, university lecturer,
Academy „Ștefan cel Mare” of the
Republic of Moldova

CZU: 343.712

ABORDĂRI ȘTIINȚIFICE PRIVIND SEMNIFICAȚIA FAPTEI ANTISOCIALE DE TÂLHĂRIE DIN PUNCT DE VEDERE CRIMINOLOGIC ȘI PERSONALITATEA INFRACTORULUI „TÂLHAR”

Igor SOROCEANU,

student al anului III de studii, Facultatea DREPT, Academia
„Ștefan cel Mare” a MAI al RM

REZUMAT

Faptele antisociale soldate cu deposedarea bunurilor unei persoane cu ajutorul violenței și agresivității sunt săvârșite cu destulă cruzime față de persoana nevinovată. Una dintre cele mai importante laturi de studiu a obiectului criminologiei o reprezintă – personalitatea infractorului. O combatere și o prevenire eficientă a atacurilor tâlhărești este strâns legată de perceperea criminologică și promptitudinea de intervenție a organelor de drept – specializate în domeniul cercetării infracțiunilor contra patrimoniului.

Cuvinte-cheie: faptă antisocială, tâlhar, trăsăturile infractorului, abordare criminologică.

SCIENTIFIC APPROACHES REGARDING THE SIGNIFICANCE OF THE ANTISOCIAL INFLUENCE OF CRIMINAL VICTIMS AND THE PERSONALITY OF INFRACTOR «ROBBER»

SUMMARY

Antisocial deeds resulting in deposal of a person property with the help of violence and aggression and are committed with enough cruelty against the innocent person. One of the most important study sides of the object of criminology is personality of the offender. An effective combat and prevention of robbery attacks is closely linked to criminological perception and promptness of intervention of law enforcement – specialization in the field of investigation of crimes against patrimony.

Keywords: antisocial deed, robber, the characteristics of the offender, criminological approach.

Introducere. În prezent, prin prisma condițiilor social-economice, anihilarea faptelor de tâlhărie prin mijloacele dreptului penal și a instrumentelor criminologiei – constituie o tematică cu o deosebită actualitate. Adoptarea actualului Cod Penal al Republicii Moldova și literatura criminologică de specialitate existentă – reprezintă un eveniment important în procesul reformei de drept. Edificarea unui stat de drept – necesită parcurgerea unei etape îndelungate de timp, cu numeroase greutăți, obstacole, revoluții și perioade de criză. Un proces juridic bine constructiv, o reprezintă nu

doar adoptarea actelor legislative și executive; această stabilitate trebuie să fie una funcțională și viabilă, iar de roadele și produsul ei trebuie să se bucure cetățenii statului zi de zi.

Astfel, apariția unui cadru normativ riguros și respectabil are ca scop sporirea rigidității pedepselor penale și plasarea pe prim plan a personalității umane în contextul respectării drepturilor, libertăților și intereselor legitime ale cetățenilor.

Metode aplicate și materiale utilizate. În vederea studierii detaliate a tematicii respective, s-a ținut cont de metodele teoretice și practice strict determinate. Astfel, putem

preciza că în cadrul studiului dat au fost utilizate metodele: analiza sistematică, inducția și deducția, generalizarea, analiza logică și psihologică a personalității infractorului tâlhar. Complexul de instrumente științifice utilizate în domeniul cercetării problematice abordate și pentru analiza materialului factologic îl constituie sugestiile, opiniile și reflecțiile cercetătorilor din domeniul jurisprudenței, precum atât Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție cât și Nota Informativă cu conținut practic din domeniul vizat.

Scopul articolului. Scopul de bază al cercetării respective îl reprezintă conceptul de reper al criminologiei – de studiere a personalității infractorului tâlhar. Deasemenea, acesta mai constă în evidențierea trăsăturilor individuale a personalității cu înclinații antisociale, atât cu caracter criminogen cât și psihologic.

Conținut de bază. În dependență de faptele antisociale comise, activitatea criminală pe teritoriul Republicii Moldova poate fi împărțită în două etape: în anotimpurile calde, precum ar fi a doua jumătate de primăverii – vara – prima jumătate de toamnă, se săvârșesc mai multe infracțiuni contra persoanei, precum ar fi cele prevăzute la Capitolul II și Capitolul IV al Părții Speciale a Codului Penal al Republicii Moldova; dacă e să ne referim la anotimpurile reci ale anului, precum este a doua jumătate de toamnă – iarna – prima jumătate de primăvară, sunt mai frecvente infracțiunile contra patrimoniului: furturile, jafurile, inclusiv și tâlhăriile. Componenta de tâlhărie este inclusă în Capitolul VI al Codului Penal „Infracțiuni contra patrimoniului”, fiind prevăzută la art. 188 al actului legislativ sus menționat. Însăși denumirea capitolului respectiv indică asupra faptului că obiectul generic al tuturor infracțiunilor contra patrimoniului îl constituie relațiile sociale referitoare la patrimoniu, în scopul sustragerii bunurilor pe cale ilicită. Așadar,

putem specifica că „tâlhăria se consideră consumată din momentul atacului asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, săvârșite cu aplicarea violenței periculoase pentru viața sau sănătatea persoanei agresate ori cu amenințarea aplicării unei asemenea violențe” [9, pct. 23].

De cele mai dese ori, persoanele care profesază criminalitatea „în tâlhărie”, se bucură de o poziție socială, economică și profesională ridicată.

Tâlhăria întotdeauna cauzează daune sănătății persoanei, deoarece fără cauzarea sau amenințarea cu cauzarea daunei nu există tâlhărie. Săvârșirea atacului tâlhăresc prin amenințare „presupune efectuarea de către făptuitor a unui act de natură să inspire victimei temere, care o pune în situația de a nu mai avea resursele psihice necesare pentru a rezista constrângerii” [1, p. 157].

Scopul principal al tâlharilor este de a obține unele câștiguri importante, iar activitatea infracțională a acestora să fie una profesionalizată, intersificată și internaționalizată.

Fenomenul criminologic are o dimensiune în timp, se răspândește în mediul înconjurător și se săvârșește într-un mod pururelnic. Criminalitatea în RM are o durată de timp în care se produc aceste fapte, continuitate în perioade în care se atestă o creștere a acesteia și o formă specifică de manifestare. Acest factor distructiv, se datorează rezultatului evoluției și modernizării societății, a modificărilor metodelor de autoreglare și controlare a sistemului social, a intenției și a tentativei de a schimba societatea după un plan determinat, fără a fi luate în considerație particularitățile noastre istorice, culturale și naționale.

În literatura de specialitate a criminologiei există o pluralitate de definiții ale criminalității și a atacurilor tâlhărești. Dar, o abordare reală și adecvată la definirea acestui concept, este luată în calcul opinia autorului Iurie Larii, care în lucrarea sa „Criminologie”, menționează

că „criminalitatea reprezintă un fenomen social-juridic negativ cu caracter de masă, variabil din punct de vedere istoric, care este constituit din totalitatea infracțiunilor comise pe un anumit teritoriu, într-o perioadă determinată de timp, ce se caracterizează prin indicatori cantitativi (nivel, dinamică) și calitativi (structura, caracterul)” [2, p. 12].

Creșterea atacurilor tâlhărești depinde de mai mulți factori, iar printre cei mai răspândiți pot fi menționați „greutățile privind aprovizionarea; greutăți de viață, ce-i împing pe oameni la infracțiuni, care, în mod normal, nu le-ar comite scăderea rezistenței morale; slăbirea respectului față de legile care interzic infracțiunile; slăbirea și dezorganizarea aparatului de urmărire penală și de judecată; scăderea respectului față de bunuri și proprietate” [3, p. 62].

Luând în considerație cele menționate anterior, putem reitera că, *infracțiunile de tâlhărie, ca tip specific al criminalității în general, reprezintă un fenomen social – juridic negativ cu caracter de masă, variabil din punct de vedere istoric, care este constituit din totalitatea infracțiunilor respective, comise de către un număr concret de persoane, pe un anumit teritoriu, într-un interval anumit de timp, ce se caracterizează prin indicatori cantitativi și calitativi.* Deci, crimele comise prin acțiunile tâlhărești se caracterizează prin indici statistici cantitativi și calitativi.

Analizând fapta de tâlhărie, care urmărește scopul de a sustrage bunurile altei persoane, putem preciza că aceasta este una dintre cele mai periculoase forme de dobândire a unor bunuri, în comparație cu celelalte acțiuni ilicite contra patrimoniului, precum sunt furturile, escrocheriile, delapidarea averii străine, etc.

O importanță deosebită o are și o va avea întotdeauna „Omul” sau „Personalitatea umană” care se află în centrul tuturor acțiunilor sociale.

Pe parcursul evoluției „Omul” permanent tinde să-și satisfacă trebuințele, ușurându-și atingerea scopului prin diferite metode, uneori contrare normelor juridice. Așadar, personalitatea infractorului nu reprezintă un nou tip sau o nouă varietate de personalitate, ci una cu trăsături comportamentale specifice. Așa au apărut o seamă de concepții sau teorii noi despre infractor și natura lui ca: *Teoria criminalului înnăscut; Teoria criminalului antisocial; Teoria criminalului psihomoral; Teoria cunoștinței delicvente; Teoria personalității criminale; Teoria criminalului pervers constituțional*, care dezvăluie personalitatea infractorului [4, p. 13].

Astfel, ajungem la concluzia că, *personalitatea infractorului este una din componentele principale ale obiectului de studiu al criminologiei, pentru relevarea rolului ei în etiologia actului infracțional și a utilizării posibilităților de influențare asupra lui pentru a nu admite repetarea acțiunilor infracționale. Din punctul ei de vedere, anume personalitatea infractorului poartă în sine cauzele săvârșirii infracțiunii, este veriga principală a întregului mecanism al conduitei criminale, iar particularitățile care generează un astfel de comportament, trebuie să formeze obiectul profilaxiei.*

De cele mai dese ori faptele tâlhărești sunt săvârșite de grupări criminale cu structură simplă, însă în cazul obținerii unor profituri în cantități deosebit de mari acestea pot fi comise și de o grupare ierarhică mai complexă cu roluri între membrii grupării bine determinate, stabilite în cadrul asociației infracționale. Scopul acestor grupări criminale – constă în obținerea unor câștiguri importante sub o conclucrare profesionalizată și o coroborare internaționalizată.

Dar, totuși, indiferent de grupare care este constituită: simplă sau complexă, aceasta este alcătuită din persoane bine pregătite de comiterea faptelor ilicite. În continuare, aș vrea

să atrag o atenție deosebită infractorului „tâlhar”, care pentru a intra în posesia bunului deținut de victimă, folosește diverse metode, inclusiv și forța fizică. Sunt delicvenți care acționează întotdeauna premeditat. Principala lor caracteristică este violența. Aceasta îi ajută să deposedeze victima de bunurile pe care le are asupra sa. Violența ține de nivelul de reactivitate al sistemului nervos, dar mai ales de structura caracterială, de lipsa de stăpânire de sine, de impulsivitate, de slaba organizare a vieții psihice, de lipsa autocontrolului sau insuficiența reacțiilor emotive – impulsive, de emoții puternice, de conștiința de sine dilatată, de forță brută needucată, de lipsa morală. În general, tâlhăriile au loc după studierea prealabilă atât a locului de comitere a infracțiunii, cât și a persoanei sau a persoanelor care posedă sau păzesc bunurile rîvnite de tâlhari. Cei ce recurg la astfel de infracțiuni sunt persoane cu o instinctualitate pregnantă și predominantă. Din punct de vedere psihanalitic, ei (tâlharii) nu depășesc stadiul oral, ceea ce-i împinge la achiziția directă, brutală a bunurilor pe care și le doresc. Sunt dominați de pasiuni, iar ca o consecință a acestui fapt, deciziile sunt luate foarte repede, fără să stea mult pe gânduri (aici sunt incluse în mod special deciziile de lovire și de alegere a locului unde să lovească) [5, p. 21].

Caracteristici ale tâlharilor: explozivitate, incapacitate de a se putea bucura de o relație, iritabilitate și irascibilitate, au o fire nestăpânită. Asta înseamnă că se caracterizează prin predominanța impulsurilor, instinctelor și sentimentelor asupra considerentelor raționale. Intensități mari ale acestor însușiri sunt realizate în psihopatia epileptoidă care, neavînd o legătură directă cu epilepsia, realizează o asemănare cu aceasta prin explozivitate, gândire lentă și greoaie, detalierea exagerată și conformația athletică a corpului (frecvent). Aceste personalități reacționează impulsiv, exprimându-și

neplăcerea prin mimică și cuvinte, prin reacții chiar agresive, negându-se la eventualele consecințe care le pot fi defavorabile în timp. Se caracterizează printr-o mare nestăpânire, care face ca personalitățile nestăpânite să-și schimbe frecvent locul de muncă, deși munca fizică și efortul nu le displac [5, p. 22].

Criminalitatea tâlhăriilor și factorii acesteia „reprezintă un fenomen complicat care a preocupat, preocupă și, după toate probabilitățile, va preocupa societatea mai mult decât inflația și creșterea prețurilor” [6, p. 51].

Tâlharii își ating scopul în două modalități: acționînd doar cu forța propriului fizic, sau cu mîna armată. Tâlhăria neînarmată este o infracțiune care se caracterizează prin înfrîngerea rezistenței victimei doar prin folosirea unor tehnici de luptă corp la corp. Această infracțiune era, la un moment dat, caracteristică doar în marile orașe, dar acum ea s-a răspândit și în mediul rural. Mai nou, tâlhăria neînarmată se comite în grup pentru că e mai ușor și mai sigur să zdrobești rezistența cuiva dacă există o superioritate numerică. Într-un astfel de grup infracțional poate să-și găsească locul și o femeie. Este vorba, în general, de o prostituată care atrage bărbații amatori de plăceri ieftine în locuri retrase pentru a ușura treaba complicilor [5, p. 23].

Tâlhăria cu mîna armată se poate comite:

- prin intimidarea victimei;
- pe aleile retrase (întunecoase);
- pe drumurile secundare;
- la semafor;
- la „drumul mare”;
- la domiciliu, etc.

Tâlharii au o constituție athletică, în general au o masă musculară bine dezvoltată, sunt robuști, ei nepunînd mare accent pe îmbrăcăminte. Avînd în vedere interacțiunea directă cu victima, aceste caracteristici fizice îi ajută pe tâlhari să-și însușească mai ușor bunurile de la victimele lor prin intimidare și prin folosirea forței [5, p. 23].

În ceea ce privește dezvoltarea intelectuală a tâlharilor, chiar dacă „zestrea” nativă i-a dotat cu un anumit bagaj intelectual, modalitatea lor de a percepe și consuma actul infracțional demonstrează o capacitate intelectuală mai redusă decât a multor alte categorii infracționale, un coeficient al inteligenței mai scăzut. Ei acționează impulsiv, agresiv, folosind forța fizică și nu cea intelectuală. Acționează întotdeauna premeditat, cu studierea prealabilă atât a locului unde va avea loc infracțiunea, cât și a persoanei asupra căreia va avea loc infracțiunea. Însă, datorită faptului că acționează întotdeauna dominați de explozivitate, irascibilitate, instinctele și sentimentele predomină în defavoarea conduitelor raționale. Capacitățile verbale, de utilizare a limbajului sunt reduse, disponibilitățile imaginative la fel, deoarece acestea sunt utilizate doar în planificarea locului și a metodei concrete de participare la actul infracțional, dar nu și a strategiei de aplicare a demersului infracțional, pentru că acesta este același și anume manifestarea și utilizarea violenței prin agresivitate și forță fizică. În rândul tâlharilor întâlnim mulți subiecți cu un coeficient de inteligență mediu și mai ales sub mediu [5, p. 24].

Tâlharii fac parte din categoria infractorilor care ajung să afișeze o atitudine deschisă în favoarea comportamentelor care sunt în dezacord cu normele de conviețuire socială. Ei transformă acțiunile și opțiunile lor în mijloace de afirmare personală. Acest dezacord al lor față de normele sociale îi stimulează, nicidecum jenează, transformându-i în candidați permanenți la comiterea unor fapte antisociale. Instabilitatea emoțională a reacțiilor care este frecventă la tâlhari, reprezintă o caracteristică a comportamentului infracțional. La omul obișnuit, normal, reacțiile sunt relativ stabile și constante, fără a fi marcate de mari oscilații, deoarece sunt reglate conștient. La tâlhari reacțiile sunt uneori

discontinue, manifestă inconstanță față de stimuli, prezintă salturi de la o extremă la alta (de la intensitate redusă la intensitate ridicată, de la pozitiv la negativ). Prin infracțiunea comisă, tâlharii urmăresc obținerea unor beneficii materiale (mai ales tâlharii), dar uneori și a unor satisfacții morale, ceea ce explică cauzele intime, personale ale infracțiunii [5, p. 25].

Când infractorul se pregătește să comită o faptă antisocială gravă el își construiește o veritabilă personalitate dublă, astfel încât comportamentul afișat să fie în opoziție cu posibilul comportament infracțional. Preocuparea însă este atât de mare încât anumite elemente ale comportamentului afișat devin suspecte și demascatoare: gesturi bizare, atitudini neobișnuite, preferințe pentru anumite tipuri de relații cu anumite persoane, exagerate ca frecvență și ca formă. Chiar și comportamentele „perfecte” devin suspicioase pentru că se știe că perfecțiunea este un deziderat imposibil de atins [5, p. 26].

Din perspectiva științelor psihologice, acțiunile infractorului tâlhar se manifestă printr-un comportament criminal, având la bază un plan bine stabilit, o orientare infracțională și o motivație profitabilă de săvârșire a faptei antisociale. De cele mai dese ori tâlharii „activează dovedind agresivitate însoțită de violență, motricitate sporită, hotărâre și îndrăzneală, cruzime. La baza comportamentului tâlhar se află acțiuni impulsive, insuficient conștientizate cu contopire a motivului și scopului. Gradul redus de adaptabilitate în situații conflictogene cu nivelul majorat de incultură generează instabilitate emoțională datorită furiei, mâniei, dezagreabilității personale” [7, p. 50-51].

În prezent, ținând cont de principiile dreptului internațional, legislația RM la capitolul sancționări faptașilor care au săvârșit careva acte tâlhărești este mult mai blândă decât cea precedentă. Astfel, acum maxim cu ce se poate alege un făp-

tuitor – este o pedeapsă de 15 ani de închisoare, dacă fapta întrunește elementele componente de infracțiuni prevăzute la art. 188 (5) Cod Penal al RM. Pe când, în perioadele timpurii, „vinovații se pedepseau cu moartea prin apânzurare la locul faptei” [8, p. 64].

Analizând evoluția criminalității de tâlhărie și personalitatea infractorului tâlhar, la *FINAL*, aș vrea să prezint o notă statistică cu privire la infracțiunile de tâlhărie care au fost săvârșite pe parcursul anului 2017 în Republica Moldova. Așadar, în perioada 01.01.2017 – 31.12.2017, pe teritoriul republicii au fost înregistrate **94 tâlhării**, în comparație cu **115 tâlhării** în perioada analogică a anului 2016, adică se atestă o descreștere cu – **18 % (21 cazuri)**, remise procurorului **66** dosare penale, ceea ce constituie **70, 21 %**.

În urma analizei circumstanțelor în care au fost comise tâlhăriile s-a stabilit, că majoritatea cazurilor au fost săvârșite de către persoane anterior judecate, consumatori de droguri, fără ocupație, cele mai frecvente cazuri sunt comise în perioada de timp 18.00 – 24.00, cu aplicarea armelor de foc și a armelor albe, în locuințe și locuri publice, în privința persoanelor angajate în câmpul muncii și pensionarilor, cele mai multe cazuri sunt comise în grup – 60 și de un singur autor – 32, vârsta medie a infractorilor 18-29 ani.

În rezultatul analizei circumstanțelor săvârșirii tâlhăriilor înregistrate, s-a stabilit că din 94 cazuri înregistrate, au fost comise:

După timp:

- 18.00-24.00 – 42 cazuri;
- 24.00-06.00 – 28 cazuri;
- 06.00-12.00 – 6 cazuri;
- 12.00-18.00 – 18 cazuri;
- Perioadă nestabilă – 0 cazuri.

Mijloace folosite:

- o cu aplicarea armei de foc – 16;
- o cuțit – 25;
- o topor – 4;

- obiect contondent – 5;
- electroshoker – 2;
- aplicarea forței fizice (pumni, picioare) – 33;
- furcă – 1;
- gâtă – 4;
- rangă metalică – 2;
- balonaș cu gaz – 1;
- cu aplicarea armei pneumatice – 1.

Divizarea regională:

A. oraș (urban) – 42;

B. sat (rural) – 52.

După locul săvârșirii:

- în casă de locuit – 42;
- în stradă – 16;
- apartament, bloc – 7;
- scară, ascensor – 2;
- în automobil – 6;
- în curte (ogradă) – 3;
- casă de schimb valutar – 2;
- magazin – 7;
- parc – 3;
- ocol Silvic – 1;
- primarie – 1;
- stâna de oi – 1;
- bază de odihnă – 2;
- farmacie – 1.

Au fost săvârșite împotriva păturilor sociale și anume:

- ❖ neangajați în câmpul muncii – 18;
- ❖ pensionari – 19;
- ❖ studenți – 5;
- ❖ vânzători – 5;
- ❖ taximetriști – 5;
- ❖ directori – 1;
- ❖ casier – 2;
- ❖ angajați – 32;
- ❖ șofer de curse – 1;
- ❖ minori – 2;
- ❖ paznic – 4 cazuri.

După numărul infractorilor:

- I. în grup – 60 cazuri;
- II. individual – 32 cazuri.

Înscenare: 2 cazuri.

Genul masculin:

- 14-15 – 1 persoane;
- 16-17 – 16 persoane;
- 18-24 – 51 persoane;
- 25-29 – 20 persoane;
- 30 - și mai mare – 34 persoane.

Genul feminin: 4 persoane.

Metoda comiterii crimei:

- ✓ prin pătrundere – 42 cazuri;
- ✓ loc deschis – 24 cazuri;
- ✓ acces liber – 28 cazuri.

Obiectul infracțiunii:

- asupra întreprinderilor – 9;
- asupra persoanelor fizice –

85.

După zile :

- luni – 11;

- marți – 17;
- miercuri – 13;
- joi – 15;
- vineri – 10;
- sâmbătă – 14;
- duminică – 14.

În stare de ebrietate :

- alcoolică – 18 cazuri;
- narcotică – 1 caz [10].

Tabloul nr.1: Numărul de atacuri tâlhărești comise pe tritoriul Republicii Moldova în ultimii 4 ani – sistematizate pe fiecare lună în parte:

Luna	2014	2015	2016	2017
Ianuarie	11	16	8	13
Februarie	23	27	26	28
Martie	28	36	40	33
Aprilie	37	49	47	37
Mai	44	57	54	45
Iunie	58	64	60	47
Iulie	65	65	70	53
August	70	69	74	56
Septembrie	81	77	83	63
Octombrie	93	83	99	76
Noiembrie	106	89	107	85
Decembrie	119	100	115	94

Referințe bibliografice:

1. Loghin O., Toader T., Drept penal român. Partea Specială, București, Ed. Șansa, 1999.
2. Larii Iurie, Criminologie, Chișinău, Ed. Tipografia „Elena V.I.”, 2004.
3. Oancea Ion, Probleme de criminologie, București, 1998.
4. Păvălean V., Drept procesual penal, București, Ed. LUMINA-LEX, 1982.
5. Marius-Florin Mihăilă, Aspecte psihologice ale eroticii judiciare (cu privire specială la suspectii de tâlhărie). Autoreferatul tezei de doctor. București, 2011.
6. Ciobanu Igor, Criminologie, Vol.II, Chișinău, Ed. Cartizat-Reclama, 2004.
7. Bivol Aliona, Psihologia și pedagogia juridică, Chișinău, Ed. Tipografia ”Alina Scorohodova”, 2010.
8. Ciobanu Igor, Criminologie, Chișinău, Ed. F.E.-P. „Tipografia Centrală”, 2013.
9. Hotărârea Plenumului Curții Supreme de Justiție a Republicii Moldova „ Cu privire la practica judiciară în procesele penale despre sustragerea bunurilor” nr. 23 din 28.06.2004 // Buletinul Curții Supreme

de Justiție a Republicii Moldova nr.8 din 2004.

10. *Notă Informativă* pe atacurile tâlhărești comise în perioada 01.01.2017-31.12.2017 întocmită de Direcției nr. 1 a INI al IGP a MAI al RM.

INFORMAȚII DESPRE AUTOR:

Igor SOROCEANU,
student al Academiei
„Ștefan cel Mare” a MAI al RM,
email: soroceanu94igor@gmail.
com,
tel. 068578205.

Igor SOROCEANU,
étudiant en Académie
„Ștefan cel Mare”, du Ministère de
l’Intérieur de la République
Moldova,
email: soroceanu94igor@gmail.
com,
tel. 068578205.